

12

2016

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

SƏHƏRİSİ GÜNÜ AXTARAN İNSANLAR

(Braziliya nağılı)

Bir kişi öz işlərini görmək üçün səyahətə çıxdı. Onun gedəcəyi yer o qədər də yaxın deyildi. O, az getdi, üz getdi, dərə-tərə düz getdi və qəflətən hava qaralmağa başladı. Ətrafa göz gəzdirəndə yolun kənarında işığı yanan bir ev gördü. Yavaş-yavaş binaya yaxınlaşıb qapını döydü və ev sahiblərindən gecələmək üçün yer istədi. Onu pis qarşılamadılar, yemək verdilər, əzizlədilər. Şam yeməyi qurtaran kimi bütün ailə bir yerə toplaşdı. Hiss olunurdu ki, onlar harasa getməyə hazırlaşır. Bunu gören qonaq soruşdu:

-Gecənin bu vaxtı siz hara getməyə hazırlaşırsınız?

Ona belə cavab verdilər:

-Biz səhəri günü axtarmağa gedirik.

Qonaq çox təəccübləndi və deməyə bir söz tapmadı. Hamının gözü ev sahibinə dikilmişdi.

Nəhayət, hərə əlinə bir boş kisə götürüb evdən çıxdı. Qabaqda ata, onun dalınca ana, lap arxada isə uşaqlar gedirdilər.

Bir neçə dəqiqənin içində ev tamam boşaldı. Tək qalan qonaq düşündü, düşündü və birdən o da evdən çıxıb gedənlərin arxasınca qaçmağa başladı. Dan yeri qızarıanda ailə üzvləri kislərin ağzını açdılar, bir az keçəndən sonra isə bərk-bərk bağladılar. Onlar evə qayıdanda artıq hava işıqlanırdı. Bütün ailə üzvləri həyəətə çatanda kislərin ağzını açıb onu silkələdilər.

Bunu gören qonaq öz marağını gizləyə bilmədi. Onlara yaxınlaşıb soruşdu ki, kislərdə gətirib həyəətə boşaltdığınız nədir?

-Biz səhəri gətirmişik. – Onlar belə cavab verdilər. –Axı axşam evdən çıxanda biz sənə səhər, günəşli gün axtarmağa getdiyimizi demişdik.

Qonaq mənalı-mənalı başını buladı və onlardan ayrılıb yoluna davam elədi. Geri qayıdanda o, yenə gecələdiyi evə qayıtdı və onlara bir xoruz hədiyyə elədi. Sonra o dedi:

-Bu quşu ona görə hədiyyə eləyirəm ki, hər gecə gedib səhər axtarmaq

əziyyətindən xilas olasınız. O, hər dan yeri söküləndə səhəri sizi həvinizə gətirəcək. Ancaq siz bu xoruza hündür bir yerdə gecələməyə yer verin. O, birinci dəfə oxuyanda biləcəksiniz ki, gün hələ uzaqdadır. İkinci dəfə banlayanda, bilin ki, səhər yaxınlaşır. Üçüncü dəfə oxuyanda isə görəcəksiniz ki, səhər özü sizin qapınıza gəlib. Bu sehrli quşun adı xoruzdur.

Qonaq xoruzu həyəətə buraxan kimi o, qanadlarını çırpıb oxumağa başladı: «Quq-qulu-qu»!!!

Bütün ailə üzvləri bu əcaib səsi eşidəndə həyəcanlandılar, onların heç biri xoruza yaxınlaşmağa cürət etmədi.

Ev sahibi qonağın hədiyyəsindən çox razı qaldı və həyat yoldaşına dedi:

-Hə, ay arvad, qonağın canı sağ olsun ki, bizə belə bir hədiyyə verdi. İndən belə gecənin qaranlığında gün axtarmağa getməyəcəyik, onu kislələrə yığib evə gətirmək əziyyətindən birdəfəlik canımız qurtaracaq.

İşin qaydaya düşdüyünü gören qonaq sağollaşdıb yoluna davam elədi. O, kifayət qədər uzaqlaşandan sonra birdən ev sahibəsinin yadına nəşə düşdü. Xanım əridən soruşdu:

-Ay kişi, biz heç soruşmadıq ki, bu sehrli quşu nə ilə yemləyək?

Sözü eşidən kimi kişi qonağın dalınca qaçmağa başladı. Ona yaxınlaşanda qışqırdı:

-Ey, əziz qonaq, bir ayaq saxla. Sən heç demədin ki, bu xoruz nə yeyir, nə yemir?

Yolçu gülə-gülə dedi:

-Narahat olmayın, o hər şey yeyir.

Ev sahibi daha heç nə soruşmağa lüzum görməyib geriye – evə qaçdı. Həyəətə çatan kimi qışqırdı:

-Oy, ay arvad, heç bilirsən başımıza nə gəlib? Allah özü bizə kömək olsun! Qonaq dedi ki, bu quş hər şey yeyir. Bəs biz neyləyək? O, ac qalsa basıb hamımızı yeyəcək!

Ev sahibəsi də bərk həyəcanlandı və dedi:

-Ay kişi, gəl bu bizi yeməmiş biz onu öldürüb canımızı qurtaraq.

Bütün ailə üzvləri əllərinə taxta parçaları götürüb yazıq xoruzun üstünə cumdular.

O gündən sonra yenə həmin ailə üzvləri gecəyarısı evdən çıxıb sabahkı günü axtarmaq, onu kisəyə doldurub evə gətirmək işini davam etdirdilər.

Soruşursunuz ki, bəs o xoruz necə oldu? O uçub uzaq bir kəndə getdi və hər gecəyarısı öz sehrli nəğməsi ilə səhəri kəndə, bütün dünyaya qonaq çağırırdı.

Tərcümə edib işləyeni
R.Y.Əliyev